

Copil talentat... ... sunt și eu

Sunt mulți oameni talentați, dar și mai mulți sunt cei care nu și-au descoperit încă talentul. De aceea, omul trebuie să se descopere pe sine și aflându-și talentul, să îi mulțumească lui Dumnezeu pentru darul primit.

Veronica Ieremie, cl. a VIII-a, Bosanci

Talentul este un dar de la Dumnezeu, care ne ajută să ne exprimăm într-un mod diferit față de ceilalți. Totuși, pe lângă talent trebuie și străduință pentru a face un lucru să iasă bine și trebuie făcut cu drag.

Ecaterina Constantin, cl. a IV-a, Suceava

Dacă nu ți-ai găsit talentul, nu fi supărat. Poți să fii foarte talentat și să nu știi încă. Trebuie doar să descoperi! Talentul te ajută să fii mai fericit, mai bun, mai aproape de Dumnezeu.

Felicia Ciocan, cl. a III-a, Suceava

Nu poți fura talentul, care este un dar foarte prețios. Munca poate suplini lipsa unui talent. Uneori poți realiza ceva important ... Fiecare om are un strop de talent.

Laura Ștefana Vida, cl. a IV-a, Suceava

Cred că sunt un copil binecuvântat de Dumnezeu cu talent și aș vrea ca școala să mă ajute în dezvoltarea lui.

Ioana Iurescu, cl. a IV-a, Suceava

Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a creat talente pe care le-a revărsat asupra oamenilor. Talentele trebuie descoperite și înmulțite la fel ca în pilda talanților. Dumnezeu va cere socoteală celor care nu-și înmulțesc talentul.

Mătei Barbă, cl. a V-a, Bosanci

Dintr-o carte recomandată de duhovnicul meu am reținut un dicton pe care aș vrea să-l împlinesc: "Talentul este darul lui Dumnezeu pentru tine, dar ceea ce faci cu el este darul tău pentru Dumnezeu".

Elena Grădinaru, cl. a VI-a, Suceava

Puterea iubirii

Înflorise la începutul verii și era cel mai frumos trandafir din grădină. Petalele îi erau bogate, catifelate și avea o culoare vie, de nu-ți mai luai ochii de la el. Se credea cel mai frumos din lume și devenise mândru și foarte răutăcios cu celelalte flori, chiar și cu albinele și fluturii care doreau să se bucure de nectarul florii lui.

Din înaltul cerului, Dumnezeu îl privea și aștepta să devină mai bun, pentru că răutatea lui nu se potrivea cu frumusețea sa, dar se părea că acest lucru nu avea să se întâmple. Și, ca să-l ajute să devină mai bun, Dumnezeu îl preschimbă într-un cactus. Din mândrețe de trandafir ce era, a ajuns un biet cactus pe geamul unei case, alături de alte flori.

Dimineața, o fetiță a început să îngrijească toate florile, arătând dragoste față de toate. Îl îngriji și pe cactusul nostru cu tot atâta căldură, dar cactusul nu înțelegea de ce fetița se purta cu el atât de frumos.

- Oare de ce mă iubește? Doar am ghimpi... Dacă aș fi fost trandafir aș fi înțeles că mă iubea pentru frumusețea mea, dar așa...?

Ros de curiozitate, o tot urmărea pe fetiță cum avea grijă de toate florile din geam, cum le vorbea și le mângâia, cum le schimba locul pentru a nu le fi prea cald sau prea frig și fiecărei flori îi dădea atenția cuvenită. După un timp, parcă trezit ca dintr-un somn lung, cugetă în sine sa:

- Cum am putut să fiu atât de mândru atunci când eram trandafir? Care era meritul meu? Dumnezeu îmi dăruise frumusețe ca să-i bucur pe cei din jurul meu, iar eu nu primeam pe nimeni să se bucure de nectarul sau de parfumul meu. Fetița care mă îngrijește e plină de dragoste. Ea iubește toate florile și nu așteaptă recunoștință sau mulțumire pentru asta. Cine știe, poate bunătatea și răbdarea ei mă va învăța și pe mine să iubesc.

Cactusul a privit în jur și florile de pe pervaz i s-au părut mai frumoase și a înțeles că Dumnezeu, văzându-i silința de a deveni mai bun, îi dăruise puterea de a iubi. Atât de mult și-a dorit să facă și el ceva bun pentru cei din jurul său, încât, copleșit de bucurie, a înflorit.

**Dragostea schimbă însăși natura lucrurilor.
În mâna dragostei, toate devin mai bune.**